

[Alvilda Larsen.]

ikke forringer de kundskabsmæssige resultater ved at undlade delingen i 11-12 års alderen, og at en samlet undervisning af børnene ud over grundskolens 5 klasser rummer betydelige værdier.

Nu udskydes delingen altså 1 år, og det hilser jeg med glæde, og jeg håber, at erfaringerne meget hurtigt vil vise, at en endnu senere deling vil vise sig at være et fremskridt.

Med de lovforslag, vi nu behandler, opnår vi også at få lettet det eksamenspres, som jo alle ved har været et mareridt, især for børnene, men også for forældrene. Jeg finder, at dette er et meget stort fremskridt, men også her vil jeg rejse spørgsmålet, om det er rigtigt at give gymnasierne adgang til at have realskoleklasser. Jeg gav udtryk for lignende betænkeligheder, da vi behandlede et tilsvarende lovforslag for gymnasieskolen i fjor, og henviste til, at tilhængerne af, at gymnasieskolen skulle have hovedskoleklasser, begrundede deres stilling med, at man skulle skabe de bedst mulige forhold for de mest begavede, altså for eliten. Jeg var betænkelig ved den motivering, og jeg nærer faktisk i dag de samme betænkeligheder, når man nu skal have realskolen i gymnasieskolen. Vil det ikke betyde, at man bevarer det eksamenspres, som man ellers vil lette? Vil gymnasiet ikke herved få større indflydelse på undervisningen, end det er rimeligt? Jeg vil henvisse til, at spørgsmålet er blevet rejst af skolekredse, og jeg er ikke utilbøjelig til at give kritikerne ret.

Ganske som vi i dag har mellemskolen som et naturligt led, som en naturlig, fast bestanddel af folkeskolen, på samme måde ønsker jeg at beholde realskolen som en fast bestanddel af folkeskolen. Det er jeg bange for ikke bliver muligt, hvis vi får realskole også i gymnasierne. Jeg mener, at vi skal have en ren 4-årig gymnasieskole med realskolen fast knyttet til folkeskolen.

Herudover vil jeg pege på det nødvendige i, at der skaffes flere gymnasiepladser. Jeg er helt enig i de bemærkninger desangående, som er fremsat af det ærede medlem hr. Hvidberg. Det er nødvendigt, at vi beskæftiger os med spørgsmålet gymnasiepladser, nye gymnasier, allerede nu, for presset findes jo allerede. Hvis vi vil hævde, at vi

vil gøre alt for at kunne modtage ungdommen fra de store årgange, hvis vi virkelig i praksis vil hævde, at ingen med evner skal holdes ude fra en højere undervisning, ja, så tror jeg, vi bliver nødt til at gøre noget ekstraordinært. Der må bygges flere gymnasier, og også på dette punkt efterlyser jeg nøjagtigere oplysninger om planerne desangående. Jeg vil gerne have konkrete oplysninger om, hvilke planer ministeren har om gymnasiebyggeri. Vi har en pligt til, så snart de store årgange melder sig, at have pladser nok, og det gælder i øvrigt også de højere læreanstalter. Hvis ikke der skaffes pladser, bliver der adgangsbe-grænsning i højere grad, end vi har det i dag, og det betyder simpelt hen, at det barn, der kommer fra trygge kår i hjemmet, fra gode boligforhold, vil have andre forudsætninger end det barn, der kommer fra et økonomisk dårligere stillet hjem, hvor barnet ikke kan få den ro og heller ikke den støtte til skolearbejdet, som børn i bedre stillede hjem har. Fremfor en demokratisering af undervisningen vil vi da meget nemt få det modsatte, idet den højere uddannelse i højere grad, end tilfældet er i dag, vil blive et privilegium for de bedst stillede.

Jeg finder, at det er meget nødvendigt, at vi får noget nærmere at vide om gymnasiepladser og nye gymnasier; flere gymnasier, flere skoler, flere lærere må garanteres, hvis denne lovgivning skal betyde et fremskridt.

Endelig vil jeg igen fremhæve, at ingen strukturændring, heller ikke den, der foreslås nu, løser alle skoleproblemer. Nok så vigtigt er skolens indhold, og jeg mener, at undervisningsplanerne må gennemgå væsentlige ændringer. Er det ikke sådan, at de undervisningsplaner, vi har nu, må tilpasses den nye ramme, som her foreslås skabt? Det har jeg ikke set noget rigtigt om; jeg vil i hvert fald gerne efterlyse et svar herpå. Jeg kan ikke se rettere, end at ændringer i undervisningsplanerne er nødvendige, og at de især må gælde f. eks. historieundervisningen og til dels også geografiundervisningen. Det hjælper jo ikke meget, hvis undervisningen kommer til at forme sig sådan, at der gives en afrundet undervisning i hovedskolens 6 år, hvorefter den i realskolen og i de øvrige 2 år i grundskolen væsentlig hviler på gentagelse af